

[Ole Bjørn Kraft.]

det var altsaa disse to rent saglige Spørgsmaal, man tog Stilling til. Den danske Delegation stemte ved den Afstemning, der til Slut kom til at foreligge, for, at ogsaa andre Organisationer, der ikke var med i den faglige Internationale, skulde have Adgang til at faa deres Arbejde tilsluttet De Forende Nationers Pakt. Der var til den danske Delegation knyttet en teknisk raadgivende Repræsentant for de danske Fagforeninger. Denne Repræsentant var ganske enig i den Holdning, som den danske Delegation indtog, og som i øvrigt var i Overensstemmelse med den Holdning, andre Lande som England og Amerika indtog. Derfor synes de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Nørlund her fremsatte, mig ikke helt at være i Overensstemmelse med, hvad der virkelig foregik. Under alle Omstændigheder var der en Tendens i dem, som jeg ikke billigede; jeg har derfor gerne villet fremsætte disse Bemærkninger for at klargøre min Opfattelse.

Jeg kan tilføje, at de første Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte, forekom mig ogsaa irrelevante. Det, vi diskuterer her, er ikke Enkeltheder i Arbejdsorganisationens Statutter. Dem har vi ingen Indflydelse paa; de afgøres ved Forhandling i selve Arbejdsorganisationen. Det, vi skal tage Stilling til, er, om vi vil være med til at ratificere Ændringerne i Arbejdsorganisationens Statut og, som Ordføreren for det radikale Parti saa rigtigt sagde, skabe Muligheder for denne Organisations Tilknnytning til De Forenede Nationer. Det er det eneste Problem, som foreligger for os her i Dag, de andre Spørgsmaal maa vi diskutere ved anden Lejlighed.

Nørlund: Jeg kan ikke helt godkende det ærede Medlem Hr. Ole Bjørns Krafts Fremstilling af Diskussionen vedrørende det faglige Forbund. Der var ikke Tale om, at det faglige Verdensforbund stillede Krav om, at det alene skulde tilknyttes det internationale Arbejde. Derimod anmodede man om at blive stillet paa en Plads, som gjorde den store Arbejdersammenslutning stærkere i det internationale Samarbejde og gav den større Indflydelse dér end andre Organisationer; men det, man saa gennemførte, var, at man stillede Internationalen paa nøjagtig

lige Fod med f. Eks. de amerikanske Fagforeninger, eventuelt de argentinske Fagforeninger og de enkelte andre Fagforeninger, der staar uden for Verdensforbundet. Nu er det ikke alle amerikanske Fagforeninger, men kun en Del af dem, som holder sig udenfor, og det maa betyde, at de Landes Fagbevægelser, som er tilknyttet Verdensforbundet, bliver stillet svagere end de Landes, som tilslutter sig og kræver Ligestilling i det faglige Verdensforbund, og det er det, jeg som sagt maa opfatte som en Afstandtagen fra at give netop det faglige Verdensforbund den Indflydelse, som dets 70 Millioner Medlemmer skulde berettigede det til.

Jeg har ikke her villet gaa i Enkeltheder vedrørende Den internationale Arbejdsorganisations Statut, men i den Maade, hvorpaa man gennemfører Sagen, ligger, at man søger at foregribe en Beslutning af De Forenede Nationer, og der er maaske ogsaa Grund til at understrege, at De Forenede Nationer ikke er nøjagtigt de samme, som har Tilslutning til Den internationale Arbejdsorganisation. Man foregriber en Beslutning, som man skulde have overladt De Forenede Nationer at træffe i den kommende Organisation paa dette Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 171 af 13. April 1938 og Lov Nr. 32 af 8. Februar 1939.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1937).

Sagen sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde,